

HİNDİSTAN'DA İLK YAZILI METİNLER

- Hindistan'da yazılı metinler bugün tanrılar birliğine sunulan on kitap ve 1028 ilahiden oluşan Sanskrit dilinde yazılmış Rigveda ile başlamıştır. Veda kelimesi "bilgi", Rigveda "İlahi bilgisi" anlamına gelir.
- Bunlar "Hintlilerin en eski biçimiyle yazılmış metinleri olup, yazılışları günümüzden yaklaşık üç bin yıl önce başlamıştır. Vedalar içinde en eskisi ve en önemlisi Rigvedadır... Kitabın IX. Bölümü tamamen tanrı Soma'ya aittir. X. bölümde ise ünlü Pururavas ve Urvaşi Öyküsü (X, 95), Yaratılış ilahisi (X, 129), Ka ilahisi (X, 121), Purusha ilahisi (X,90) gibi önemli ilahiler yer almaktadır"
- Kutsal bilgi kitapları dönemi olan Vedalar'ı (vedik) 'din alimi açıklamaları' anlamına gelen Brahmanalar dönemi izlemiştir. "Brahmanalar 'kurban bilimine' bağlı metinler olarak da tanımlanabilir.

- Kaya, Korhan, *Okyanusun Kıyısında*, İmge Kitabevi, Ankara, 2003, s.12.
- Bu metinlerde en belirgin özellik, azizlerin hep ön planda tutulmalarıdır. Öyle ki bazen tanrılara eşittirler.” Brahmanalar’ı, Upanişadlar (İÖ 700) izler. Birinin dizinin dibinde oturmak anlamına gelen Upanişadlar’da gurunun öğrencisine ne tür dersler verdiğinden söz edilir. Bu eserle beraber Vedik dönemi de sona ermiş olur.

“ Yarattıkları etkileri, kapsamaları ve kullanım amaçlarıyla dinsel olan”, yüzyıllarca dilden dile kuşaklar boyunca sözlü olarak söylenip okunduktan sonra yazıya aktarılmış bu metinleri Hindistan edebiyat tarihinde büyük önem taşıyan destan edebiyatı izler. *Ramayana*, der.

- Destanları da masalları takip eder. Destan türünün örnekleri *Mahabharata* (iÖ 400) ve *Ramayana'dır* (iÖ 300).
- “Maurya döneminde (iÖ. 300-100) ortaya çıktıkları sanılan Hint halk destanlarının ne zaman yazıldıkları konusunda kesin bir bilgi yoktur. Destanlar yazıya geçirilmeden önce; saraylarda yaşayan şehzade ve prensleri överek sanatlarını ortaya koyan suta adı verilen ozanlar tarafından kurban ritleri sırasında ezbere okunurlardı. Dolayısıyla destanların birçok kısmının daha sonraki zamanlarda eklenmiş olduğu kanısı güçlüdür.”
- Destanların önemli bir ortak özelliği de konularının Kuzey Hindistan'da geçiyor olmasıdır. Ayrıca masal unsurları da içerirler, bu açıdan didaktik amaca da hizmet ederler.

- Hint dillerinde söylenen masal ve hikaye Sanskrit kökenlidir. Urdu dilinde masal anlatma, hikaye söyleme geleneğiyle Acem ve Arap kökenlidir.
- Yöresel etkiler göz önüne alındığında pek çok masalın Sanskrit masal veya hikayelerden alıntı olduğu görülse de, tamamıyla Farsçadan aktarılan ya da Farsçadan tercüme edilen masalların sayısının çok daha fazla yer tuttuğu bilinir.
- Hindistan dillerinde yazılmış olan masal ve hikayelerde Hindistan kültür ve geleneklerinin yanında İran ve Arap kültürü de doğal olarak etkindir. Masal-hikayede olay ve karakterler genellikle Acem atmosferi içinde sunulmuş olmakla birlikte günlük konuşmalar, iş gücü uğraşma biçimi, davranışlar, alışkanlıklar ve duygular Hindistan insanına işaret eder.
- Yani ilk dönem Urdu masal ve hikayeleri Acem ve Hint kültürlerinin bir sentezi görünümünde karşımıza çıkar.